

talpensionsordningen, for jeg sagde, at med den måde, den er skruet sammen på i dag, er ordningen i særlig grad til gunst for de absolut højeste indtægter med de højeste trækprocenter. Og så stiller hr. Frank Aaen sig alligevel herop og taler, som om han enten ikke har hørt det, jeg sagde i mit ordførerindlæg, eller ikke vil høre det. Man kan frygte, at det er det sidste, der er tilfældet.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Ølse for og ølse bag! Det, Dansk Folkeparti står for, er, at enlige forsørgere skal have mindre støtte, at de, der er allerfattigst, skal have mindre boligstøtte, at de, der har brug for at få en uddannelse for at kunne komme videre, skal have mindre støtte, og at der skal være større brugerbetaling på arbejdsmarkedsuddannelserne.

Når Dansk Folkeparti skal finde besparelser, er det nogle af de allersvageste grupper her i samfundet, man jagter!

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.00.

Mødet udsat kl. 11.58

Mødet genoptaget kl. 13.00

Forhandlingen genoptoges

Sonja Albrink (CD):

Fra flere forskellige sider har der jo nu i et godt stykke tid været efterlyst en opstramning af økonomien. Man er bange for det, der hedder overophedning, og dermed også bange for, at opsvinget går i stå.

CD er som altid indstillet på at medvirke til de nødvendige tilpasninger, når der er behov for det, men den der dagsorden, med sættes regeringens oplæg, får langt fra CD til at juble. Man har med stor nøjagtighed ramt netop de steder, som vi ikke bryder os om.

Regeringen flytter rundt med store summer blandt befolkningen. Nogle familier kan juble og sætte forbruget i vejret, medens andre må betale, ikke fordi de har opført sig særlig uan-

svarligt, men alene fordi regeringen har udvalgt netop dem til at betale for den forringede betalingsbalance.

I forbindelse med indgreb er det jo altid et kildent spørgsmål, hvor hårdt der skal trædes på bremsen: Skal det være en katastrofeopbremsning, eller gør man klogest i at nøjes med at slippe speederen? Det gør selvfølgelig indtryk på mig, når vismænd og andre erfarne hoveder vedholdende fortæller, at den er gal med betalingsbalancen, og at man må gribe ind, hvis man vil fastholde opsvinget. Efter de drøftelser, vi har haft i CD, må jeg sige, at vi er nået til den konklusion, at vi godt kan støtte en justering, men vi afviser en økonomisk katastrofeopbremsning. Det vil være alt for hårdt og også bringe opsvinget i fare stik imod hensigten. Hvis man vil lette på gaspedalen, jamen så er CD til at tale med.

Det er jo ikke ligegyldigt for CD, hvordan justeringen er skruet sammen. Det er også et spørgsmål om, hvem man rammer hvor meget osv. Udgangspunktet for at foretage et indgreb er behovet for at stramme op i økonomien, men regeringen vælger tilsyneladende at spille på flere strenge, når den samtidig foreslår skattelættelser. Der er en ideologisk nisse, der følger med, idet regeringen, hver gang den prøver at stramme op, også foreslår en bevidst omfordeling.

Regeringens oplæg er jo faktisk udformet, så SF og Enhedslisten kan slikke sig om munden. Der har også ligefrem været forhandlinger med SF og Enhedslisten, og ifølge oplysninger til Ritzau så kan man jo glæde sig over, at også Enhedslistens hovedbestyrelse ser ud til at ville støtte dette her. Det er altså ikke et udspil, som regeringen på forhånd har villet drøfte hverken med CD eller de andre borgerlige partier.

Jeg synes, det er en lidt trist retning, regeringen har valgt, hvis den virkelig vil køre den her politik igennem sammen med venstrefløjen hen over hovedet på det borgerlige Danmark. I CD har vi altid talt for samarbejde hen over midten af dansk politik, hvor det ikke altid skal være den ene halvdel af befolkningen, der styrer hen over hovederne på den anden halvdel, og derfor håber jeg da også, at regeringen er villig til at forhandle til borgerlig side.

Lad mig sige det klart med det samme: Der er mange ting i det samlede forslag, som CD vil have ændret på, hvis vi skal lægge stemmer til. En af de ting, som vi skal sikre, er, at erhvervslivet ikke pålægges nye byrder til skade for den